

Nelber og Ukrudt, lade Græsset aflaae, inden det bliver langstraaet, og Gangene holde rene saavel for Græs som for Ukrudt samt lægge dem med Gruns, hvor det kan have. Enhver er berettiget til selv at vedligeholde sine Gravsteder, men de, der have indhegnet dem eller anbragt Ornamentter derpaa, ere berettiget til forpligtede. Antages dette, saa forandres i næste Punktum „i saa Henseende“ til „i ovennævnte Henseender.“

a) De to første Pasfus omredigeres saaledes:

„Kirkeieren er ikke berettiget til at borttage de paa Kirkegaarden staaende Træer, med mindre Synet dertil giver sit Samtykke. Det ved Træernes Salg indkomne Beløb bliver en Kirken tilhørende Capitalciendom, hvis det ikke anvendes til Kirkens Forskjønnelse og Kirkegaardens Beplantning. Vil Kirkeieren foretage en saadan, skal han forelægge Synet Planen dertil og have dets Samtykke.“

b) Sidste Pasfus udgaaer.

„Differ Kirkeieren i Aarets Løb at foretage Hovedreparationer ved Kirken eller Kirkegaarden, nægter Saadant ei er ham paalagt af Synet, da har han derom betimelig til Provsten at afgive en skriftlig Erklæring med nøjagtig Oplysning om de Arbejder, han agter at foretage, samt om hvor lang Afbrydelse af Gudstjenesten de ville forarsage. Skønner Provsten, efter derom at have indhentet Sognepræstens Erklæring, at Kirken eller Kirkegaarden ved de paataente Arbejder vil forbedres, og at disse ikke ville forarsage en uforholdsmæssig lang Afbrydelse af Gudstjenesten, meddeler han Kirkeieren, at Intet er til Hindrer for deres Foretagelse. Nægter Provsten sit Samtykke, kan Kirkeieren gennem Biskoppen indstille Sagen til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet. De udførte Arbejder underkastes det næstpaafølgende Syns Bedømmelse, der ogsaa har at bemærke, om Guds-

tjenesten ikke har været afbrudt derved længere Tid end den fastsatte.

§ 23 omredigeres saaledes:

Ved det aarlige Syn skønnes, hvor lang samlet Tid der behøves til Afhjælpningen af de udsatte Mangler, og hvor lang Standsning derved vil forarsages i Gudstjenesten. Dersom Kirkeieren ikke ved at indstille Sagen til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet eller ved et Oversyn faaer dette Skjøn underkjendt, er han forpligtet til at rette sig derefter, saa at Gudstjenesten ikke maa være afbrudt paa Grund af Arbeidet længere end den fastsatte Tid, under en Bøde af 2 Rd. for hver Uge, hvilken Bøde Kirkeieren har at erlægge, dersom han ikke kan bevise, at Forhalingen ikke kan tilregnes ham eller de af ham ansatte Arbejdere og Tilsynshavende. Det Samme gjælder med Hensyn til det i § 22 omhandlede frivillig paatagne Arbejde. Otte Dage inden Arbeidet paabegyndes, har Kirkeieren herom at meddele Præsten Underretning, og skal Tiden, der medgaaer til Arbeidet, regnes fra den af Kirkeieren bestemte Dag. Saa snart Kirken atter er i Orden til Gudstjenesten, lader Kirkeieren Præsten underrette derom, hvorefter denne tilmelder Provsten det. Hvis Tiden da er overskreden, og Kirkeieren desuagtet nægter at erlægge den ovennævnte Bøde, har Provsten derom at gøre Anmeldelse for Amtmanden, der, hvis Kirkeieren's Rejsfarbiggørelse ikke er aldeles klar, har at sætte ham under Tiltale for Politiretten til Bødens Erleggelse. Tale dog særegne Omstændigheder til Undskyldning for Kirkeieren, da kan Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, efter et af ham indgivet Andragende, saavel nedsette Bøden som tillade, at den aldeles bortfalder.

§ 25 udgaaer.

§ 26.

„Næstsidste Linie „nogen Forsømmelse“ forandres til „Forsømmelighed“ — „idømmes“ forandres til „paalægges“.